

S F A T U L

ORGAN NAȚIONAL

REDACTAT DE UN COMITET.

Apare odată pe săptămână. — Abonamentul: pe an 18 cor., pe 1/2 de an 9 cor., pe 1/4 de an 5 cor.

Caveant Consules!

De multă vreme acest colț de țară a luat aspectul unei insule părăsite, situată la polul de nord al țării românești, iar bieții ei locuitori seamănă a niște exilați osândiți să trăiască traiul condamnaților.

De o lună de zile aproape nu am văzut cu ochii gazetă românească, în schimb întâlnești toate foile ungurești; poșta există numai cu numele căci o scrisoare trimisă din București, de exemplu, nu parvine la Sighet de cât printr'o minune. Mulți dintre noi au de susținut familii în vechiul regat și nu au posibilitatea de a le trimite bani de cheltuială. De-ce? Mister! Nu mai vorbesc de vestitele căi ferate din

Maramuraș, ale căror trenuri au ajuns adevărate fantome rătăcitoare din gară în gară și în cari, dacă ai nenorocul să te sui ești amenințat să-ți petreci o parte din viață.

„Lipsă de cărbuni“ va zice indignat de nepatriotismul meu, vreun reprezentant al oficialității; „nepăsare și bătae de joc“ voi răspunde eu.

Toate serviciile importante ale statului sunt lăsate pe mâna dușmanilor, cari au tot interesul ca ele să funcționeze prost căci păgubiții nu vor fi ei, lefegii, ci noi cei pedepsiți să facem curte pâna și unui hamal, pe care-l rugăm cu mâinile la piept să nu ne trântiască prea tare lada în care ne-am pus ce-am avut mai bun.

Când, după unirea Ar-

dealului cu patria noastră, s'a făcut apel la dascălii din țară pentru a merge să răspândiască limba și cultura românească, acolo unde se simțea atâta nevoie, aceștia nu au pregetat o clipă și s'au dus bucuroși de și unii au fost asvârliți din centrul României la marginea ei.

Nu acuz pe nimeni de starea cea rea în care se găsește astăzi Maramurașul, lipsit de comunicație; am tot respectul față de bravii bărbați de stat de dincoace de Carpați, cari cu umărul lor au mutat mai departe hotarul, însă îi rog să-și aducă aminte de proverbul românesc că: „până la Dumnezeu te mănâncă sfinții“ și să mai ia de urechi pe acești sfinți, mâncători de leafă, dar lipsiți de simțul datoriei și de

Ceva despre cursul învățătoresc din Baia-Mare.

Când a apărut ordinul Onorabilului Consiliu Dirigent, care a pretins, că toți acei învățători, cari au absolvat la stat și toți aceia, cari au absolvat preparandie confesională, dar au funcționat ca învățători la școale de stat și voiesc a funcționa și mai departe la stat, sunt obligați a asculta cursul de complectare a cunoștințelor învățătoresci, ce se va ține în Baia-Mare și Oradea-Mare. Ținându-mă și eu între aceștia, a trebuit să mă prezint la cursul numit. În timpul acesta eram năcăjit, cugetam, că pentru mine și pentru toți aceia, care au absolvat în școli românești ca mine, se face o nedreptate, fiind că noi suntem români și știm românește, prin urmare nu avem lipsă de curs.

Îndată ce am ajuns la Baia-Mare, ni-s'au schimbat părerile. Auzind vorbirile de deschidere, dulci și însuflețitoare, rostite de dragii și bravii profesori ai cursului, ni-se părea, că ne-am renăscut, ni-se părea, că după un somn lung și neplăcut, ne-am deșteptat în o lume nouă; în o lume dulce și dragălașă. Da, în o lume românească. Când auziam de

pe buzele iubiților profesori, că noi românii suntem adevărații strănepoți ai lui Traian, suntem urmașii acelui popor, care a stăpânit lumea. Pământul despre care cădeau ungerii al numi al lor, e din veci al nostru, ni-se părea, că cu urechile trupești auzim ingerii lui Dumnezeu laudând pre Dl. Universului. Atunci ne-a cuprins în adevăr o ură grozavă și o scârbă nemai pomenită față de foștii stăpânitori, care ziceau, că noi suntem numai nește venetici, ne-am tras aci printre munți și păduri, ca nește sălbatici și că numai din mila ne-au suferit. Pentru mărșăvia asta și-au și luat răsplata.

Bucuria și însuflețirea noastră era nespusă. Pentru un individ insuportabilă. Pentru asta a trebuit să mergem la curs, să ne bucurăm la o altă 122 învățători și învățătoare în frunte cu 8 profesori. Că cât de dulce e limba noastră, cât de minunate sunt doinele noastre și cât de dragi sunt jocurile românești, dovedesc mai bine câteva dame de limbă străină, care când s-au prezentat la curs, nu știau nici o vorbă românească, la capăt vorbiau aproape fluent și cu ușurință limba noastră; cântau cu cea mai mare însuflețire cântecele noastre naționale, dansau cu multă plăcere jocurile românești. Ne surprindea iubirea ce-o esperiam din partea lor, față de tot ce e românesc. O atare

Dșoară a fost chiar și din Sighet cu numele Ghizela Taljan.

Cu mare dor așteptam pre 2 profesori și 2 profesoare din vechiul regat, care numai după începerea cursului au sosit. Bucuria ce am avut-o și noi și dâșii la prima întâlnire, nu se poate descrie. Când ne-au predat salutul lor și al fraților de dincolo de Carpați, vedeai lacrimi de bucurie în ochii tuturor și o în suflețire, nemai pomenită. Se putea ceti de pe fețele tuturor multămăta cea ferbinte, ce să înalță la Dl. Ceriului, că ne-a lăsat să ajungem noi, ce antecesorii noștri numai visau. Când vedeai dascălii și dascălițele în societatea alor 70 pictorițe și pictori, veniți din București pre stradele și în locurile de distracție ale Băii-Mari, i-ți salta inima de bucurie. Stam locului și esclmam zisa Ștei Scripturi: „Minunate sunt lucrurile Tale Doamne, toate într-o înțelepciune le-ai făcut.“

Că cu ce atențiune ascultam lucrurile frumoase predate de Dnii profesori, dar cu deosebire Istoria și Geografia vechiului regat, nu-se poate închipui. În jumătatea primă a lunii August, s'au botezat străzile și piețele Băii-Mari. Cele mai principale au căpătat numirile următoare: „Calea lui Traian,“ strada „Dr. Vasile Lucaciu,“ strada „Ferdinand“ ș. a. piețele: a „Libertății,“ „G. Sincai“

pe urma cărora suferă grozav de mult cei chemați să munciască și iar să munciască.

Dacă funcționarii poștei sau ai căilor ferate dau dovadă de rea voință, să fie dați afară ca niște otrepe murdare și în general: cui nu-i place pâinea românească, ducă-se! Numai astfel nepăsarea și bătaia de joc, de care vorbiam mai sus, va înceta și nu vom fi nevoiți într-o bună zi să ne răspândim ca puii de potârniche în căutarea unui cuib în care să putem trăi.

Imi place să cred totuș că vor răsări și pentru noi clipe mai fericite și de aceea salutând cu încredere plecarea la București a noilor parlamentari, simt încolțind în sufletul meu floarea nădejdi.

Până atunci însă: **Caveant consules.**

Dimitrie Simon,
profesor.

Din viața lui Creangă.

Sunt născut la 1 Martie 1837 în satul Humulești, județul Neamțului, plasa de sus, din părinți români: Ștefan a lui Petrea Ciobotariul din

Humulești și soția sa Smaranda, născută David Creangă, din satul Pipirig, județul Neamțului.

Intâiu și întâiu, am început a învăța cruce-ajută ¹⁾, după moda veche, la școala din Humulești, o chilie făcută cu cheltueala sătenilor, prin îndemnul și osârdia părintelui Ioan Humulescu, care avea o mână de învățătură, un car de minte și multă bunătate de inimă, Dumnezeu să-l ierte! Poate să fi fost de vreo unsprezece ani când am început a învăța. Știu că eram atunci un băiet sfrijit, prizărit ²⁾ și fricos și de umbra mea.

Dascălul nostru era un holteiu ³⁾ frumos, sdravăn și voinic și-l chema Vasile al Vașilicăi. El era și dascălul bisericii din sat. Un sorocovăț ⁴⁾ nemțesc plătia tata pe lună dascălului ca să mă învețe. Și pe atunci îmi ziceau în sat și la școală: Ionică a lui Ștefan a Petrei.

Peste vr'un an, vornicul prinzând la oaste, cu arcanul pe bădița Vasile, dascălul nostru, școala a rămas pustie, iar noi, școlarii, care eram peste patruzeci la număr, ne-am împrăștiat pe la casele noastre. După vreun an, iarăș s'a deschis școala. Dar dascălul lordache, fiind

¹⁾ Vorbele pe cari le ziceau micii școlari înainte de a prociti alfabetul chirilic „Cruce-ajută! Az, Buche, vede, glagore, etc.”

²⁾ Slab.

³⁾ Flăcău (moldovenism.)

⁴⁾ Monetă veche.

cam chilaciu ⁵⁾, a început a ne ridică de urechi la fărta (†) deasupra ușii și a ne prea indesi la spinare cu sfântul Neculai, un biciu de curele făcut și dăruit școalei de moș Fotea, cojocarul satului. Și așa, de unde până atunci mă duceam cu drag la școală, am început a umblă huciu-marginea ⁶⁾; o zi mă duceam, două nu, dar tot deprinsesem a ceti o leacă.

Tata nu știa carte de fel și nici mult haz nu făcea de dânsa. El cam ades îmi zicea: „Logofete, brânză n cuiu, „lapte acru n călimări, cam prea te codești la treabă: mă „tem că de atâta cărturărie n'a avea cine să ne tragă ciubotele”. Dar mama luând de seamă cum învățam eu, ajunsese a ceti la ceaslov mai bine decât mine; și se bucură grozav când vedea că mă trag la carte. Din partea tatei, puteam să rămân cum era mai bine: „Nică a lui Ștefan a Petrei”, om de treabă, și gospodar în sat la Humulești. Mama însă era în stare să toarcă n furcă și să învăț mai departe. Dar ce să mai învăț în Humulești? căci în biserică cetiam și cântam pe dinafară toate troparele ⁷⁾, ca și dascălul lordache.

Intr'o zi, așa prin cășlegile Crăciunului, aproape de cârnileagă,

⁵⁾ lute.

⁶⁾ Haihuiu.

⁷⁾ Troparele (forma corectă) = Cântare bisericească.

ș. a. La festivitatea asta au fost de față până la 5—6000 de țărani din jur.

Insuflețirea și bucuria era mare. După predarea străzilor și-a piețelor în grija primăriei orașului, s'a întâmplat un lucru nemai uitat:

În piața cea mare, sub conducerea bravului tiner marmășian Ilie Lazar, cel puțin 2000 de inși au jucat „Hora-Mare”. Dame, domni, țărani, tineri, bătrâni, muieri, unele desculțe și cu coșul în spate — băfeși, băiete. Bucuria comună, dragostea și nexul ce l-am observat între nație și intelectuali aci, e demn de laudă și imitare. Se poate deduce, că asta așa a fost și în trecut. Se nu fie zis spre ofența nimănuia, aceste în Maramurăș încă ar trebui realizate respective mai bine practizate. Ziua de 6 August a. c. petrecută în Baia-Mare, va rămâne scrisă în inima fiecărui dascăl și profesor. La oarele 6. p. m. Dl. Sânjoan, directorul liceului de fete din Sighet, fost profesor la curs, ne-a adus vestea că în 4 August, viteaza armată română, a cucerit Budapesta. Ar trebui o peană așa numită „năzdrăvană” ca să poată barămi în parte descrie bucuria noastră. Seara a urmat o demonstrație de bucurie pe străzile Băii-Mari, de care nu a mai văzut lumea. Ne-a venit în minte căderea Bucureștilor, când nici să plângem nu ne era iertat. Binecuvântat să fii în veci „1919” că ne a-i dat satisfacție. În 28 August după Sta Liturgie, în promenada

frumoasă a Băii-Mari, s'a ținut o adunare poporală, la care au luat parte cel puțin 8—10.000 țărani și intelectuali. A fost prezent și Dl. părinte Constantin Lucaciu, care plângând de bucurie a salutat pre toți cei de față, Acuma, după o luptă și pribegie de mai mulți ani, liber și fără teamă. S'au ținut aci și mai multe vorbiri, frumoase și insuflețitoare. A cântat corul cursiștilor, și-se părea a fi în raiu. A urmat seara concert și petrecere. Cu finea cursului, cu totii ne-am depărtat din Baia Mare, cu cele mai dulci suveniri.

Te rog de iertare iubite cetitor m'am abătut încâtva dela tema despre care am voit a scrie. Intenția mea a fost să-mi spun părerea în privința aceia: oare de folos au fost ținerea cursurilor învățătoresți și de lipsă va fi ținerea lor și pe viitoriu? Da, ținerea respective constituirea cursului a fost o idee foarte sănătoasă. Din punct de vedere național și patriotic, ținerea cursului atât în prezent cât și în viitor are și va avea chemare sublimă, pentru că pe ascultători îi deșteaptă din somnul cel de moarte, în care îi adânciră barbarii de tirani. Le curățește sentimentul național, pe care foștii stăpâni au știut bine a-l tâmpi.

Schinteia națională li-o preface într'un foc grozav, din care se vor aprinde toate inimile fragede ale băieților, concrezute dascalilor spre creștere. E neapărat de lipsă, ca

toți dascălii, precum și profesorii, preoții și cari au chemare de a se ocupa cu creșterea poporului să ieie parte la atari cursuri. Spesele ce s'ar cauza cu aranjarea și susținerea atăror cursuri nici un ar trebui luate în conziderare, pentru că, prin asta patria și neamul, ar câștiga comoară neprețuibilă. Pentru cei din Ardeal ar trebui a aranja cursuri în părțile ungurene. Pentru ungureni în Ardeal. Cursurile astfel aranjate, ar folosi nu numai ascultătorilor, dar și la ținuturi întregi.

Fiind vorbă de interesul neamului și al patriei, cred că nu va lua nime în nume de rău, dacă voi zice: părțile ungurene din punct de vedere național, ar câștiga mult prin asta.

Cursurile să fie împreunate cu multe escurziuni, concerte și petreceri, la care nesmintit să fie invitată inteligența și poporul din jur. Cu căldură recomand celor competenți ca să constituiască cât de multe cursuri, la care să fie primiți învățători, profesori, preoți, notari dela sate precum și alți intelectuali. Ar fi folositor ținerea unui atare curs în Sighetul-Marmășiei, Satu-Mare, Carăii-Mari și în câteva centre din ținuturile locuite de săcui. La denumiri în primul loc să se pretindă absolvarea cursului din chestie.

Ștefan Bota
învăț, diriginte.

viind bunicu-meu David Creangă, din Pipirig pe la noi, m'a luat și m'a dus la munte în școala lui Alecu Baloș din satul Broșteni, județul Suceava, și m'a așezat în gazdă cu toată cheltueala lui, la una Irinuca, care avea două capre pline de râie. De aci, urmam la școală; și ori s'a prins cartea de mine ori nu, dar râia căprească știu că s'a prins.

Aproape de Florii, profesorul Nanu mi-a dat drumul acasă, și dela Broșteni am venit cu niște plutași, pe Bistrița, la Borca; dela Borca, cu o rudă a mea, pe Plaiul-Bătrân în Pipirig, și din Pipirig la Humulești. Și când m'a văzut tata și mama tuns chilug și plin de râie, bucuria lor n'a fost proastă. Ce să facă? Au început a mă scâlda, ba cu leșie de ciocălăi, ba cu usuc de lână ⁸⁾, ba a mă unge cu dohot ⁹⁾ și într'o săptămână m'au izbăvit de podoabă. Dar și eu le-am tras în ziua de Paști un „Ingerul a strigat” la biserică, de-au rămas toate babele din sat cu gura căscată la mine. Dascălul Iordache rămăsese acum pe jos; eră a cincea roată la car. Biata mamă, crezând că am să ies un al doilea Cucuzel, s'a pus cu rugăciunile pe lângă tata și m'a dat să învăț psaltichie la un psalt dela biserica Adormirea din Târgul Neamțului, peste baltă la vreo două svârlituri de piatră departe de satul nostru. Trei husași ¹⁰⁾ plătia acum tata pe lună pentru mine. O iarnă am învățat și la această școală, iarna ce mai puteam învăța; iar vara nu făceam purici mulți pe la școală, trebuia s'ajut acasă; la tors în pieptănași, la nevedit, la făcut țevi cu sucala și la tors cu roata. Câte trei-patru oci ¹¹⁾, de canură torceam pe zi: mă întreceam cu fetele cele mari din tors, și ele din răutate mă porecliau „Ioan Torcălău”.

I. Creangă.

⁸⁾ Apă în care s'a spălat lăna.

⁹⁾ Păcură.

¹⁰⁾ Monetă veche (sfânt).

¹¹⁾ Ocale.

ȘTIRI.

Semne bune

O frumoasă inițiativă a fost luată de către Dnul Comandant al garnizoanei locale și anume, aceea de a ține cuvântări patriotice și instructive trupelor, în prezența corpului ofițeresc și a cărturarilor din Sighet.

Nu putem decât să salutăm cu entuziasm acest pas spre mai bine, care tinde să cimenteze legăturile de dragoste dintre ofițeri și soldați precum și acelea de prietenie între lumea civilă și cea militară.

Se proiectează de asemenea ținerea unor conferințe publice însoțite de o parte artistică cu scop de a face să fie cunoscută, pe cât posibil, cultura românească și la cari să fie permis accesul ori și cui indiferent de naționalitate. Prima conferință va fi Miercuri 19 Noembrie c.

Semne bune!

O constatare

De și s'au dat ordonanțe ca negustorii să afișeze marfa și prețurile în mod vizibil și în limba română, cu toate acestea nimeni nu s'a conformat acestor ordonanțe, așa încât tu, care nu știi limba ungurească, te uiți ca vițelul la poarta nouă și nu înțelegi nimic. Acelaș lucru s'ar putea spune și despre filmele cinematografice cari totdeauna au nevoie de un interpret.

Oare n'ar face bine autoritățile dacă s'ar uita ceva mai urât la simpaticii negustori din Sighet și dacă pe ici pe colo ar confisca ceva marfă? Poate că se vor pocăi, pornind pe calea ordinei și-a ascultării!

Serbare școlară

Duminecă 16 Noembrie a. c. a avut loc a reușită șezătoare artistico-literară organizată de elevele și elevii celor două licee românești din localitate.

La orele 11 dimineața sala de festivități a liceului de fete era plină de un public ales, părinți ai elevilor, reprezentanți ai autorităților locale și prieteni ai școlii, cari au ținut cu toții să constate munca cinstită ce se desfășoară în liceele noastre.

Serbarea a fost deschisă de o mică orchestră, improvizată de elevii liceului de băieți și ai școlii normale, care a intonat „Marșul studenților”; a urmat apoi vechiul imn studențesc „Gaudeamus igitur,” cântat de cor, poezii recitate de eleve, coruri și bucăți la piano.

Directorul liceului de fete a citit O pagină din istoria Maramurășului, o dizertație interesantă, care prin mulțimea datelor și a citatelor a luat aspectul unei savante comunicări academice.

În sunetele marșului Deșteaptă-te române și în strigătele de bucurie ale elevilor și elevilor, cari întinseseră o horă strămoșiască, asistenții s'au despărțit cu mulțumirea în suflet exprimând dorința ca aceste șezători să fie cât mai dese.

Rep.

Deschiderea Cursului de limba franceză

După cum am anunțat în numărul trecut, zilele acestea se va deschide la liceul Dragoș, un curs de limba franceză pentru începători, care poate fi audiat de orișicine.

Inscrierile se primesc la Direcțiunea liceului.

Pe drumul dintre Sat-Slatina și Sighet s'a pierdut un lanț de aur cu medalion și un orologiu de mână, de asemenea de aur. Aflatorul să binevoiască a le preda la redacția „Sfatului” unde va primi o recompensă de 100 (una sută) lei.

VASILE CZIPLE
redactor responsabil.

PARTEA OFICIALA.

No. 5170—1919.

Publicație.

Referitor la art. 80 ai decretului electoral vă rog a publica în foaia D-voastră rezultatul alegerilor de Camera și Senat din județul Maramurăș cum urmează: în circumscripția electorală pentru Cameră: Sighet dr. Vasile Lucaciu miștrul fără portofoliu. În Ocnașugatag Constantin Lucaciu protopop. În Bârsana dr. George Bilasco profesor la Univ. În Vișeu de sus dr. Gavrilă Iuga avocat. În Dragomirești dr. Constantin Papuc. În Câmpulung dr. Josif Pop iunior preot. În Teceu Teodor Bocotei. În Hust Orest Ilnițchi. În Rahău s'a ales de deputat dr. Vasile Pop candidații Partidului național. În circumscripția electorală pentru senat Sighet Ilarie Boroș vicar. În Vișeu de sus Alexandru C. Anderco proprietar. În Câmpulung dr. Josif Pop senior, avocat. În Hust dr. Victor Joanes, comisar regesc, candidații Partidului național s'au, ales de senatori.

Subprefect.

Subprefectul județului Maramurăș.

No. 5153—1919.

Publicațiune.

În urma ordonanței Dlui Prefect cu Nr. 2804—1919. aduc la cunostința publică, că de azi înainte este interzisă trecerea vitelor peste Tișa și respective peste linia Trebusa Stoh. (punctul triangular cu Nr. 655. pe granița Galiției.)

Locuitorii cari vitele proprii doresc să le treacă sunt obligați să scoată dela Comandanții Plutoanelor de Grăniceri sau dela Oficiile de vamă certificate pe șase luni (6).

Vite de comerț nu se pot trece, de cât numai cu permisiune de export dela București.

Populația are voie să treacă alimente și articole pentru folosința proprie cât poate să ducă singură. Transport cu vagoanele însă nu se va putea face de cât numai pe lângă un certificat de însoțire separat, eliberat de Comisia județeană de Aprovizionare din Sighet.

Comandanții de plutoane staționează în următoarele locuri: Craia, Vișk, Ferencvölgy, Sighet și Trebușa. Oficii de vamă sunt în următoarele locuri: Técső, Câmpulung, Sighet și Bocicău.

Sighet, la 17 Noemvrie 1919.

P. subprefect

Dan,
primnotar.

Nr. 4718—1919.

Publicațiune.

Pentru luare la cunoștință și acomodare incunoștințez publicul orașănesc cumcă magistratul orașului Sighetul-Marmației — în ședința ținută la 5 Noemvrie anul 'curinte — a înaintat și primit un conspect de regulament referitor la ridicarea taxelor de expozițiune, transcriere și de renoirea biletelor de vite — stătătoare sub administrarea orașului.

Despre ce avizez publicul orașănesc cu aceia notificare, cumcă la oficiul primăriei sub oarele oficioasa X poate

căștiga privire în conspectul relativ la regulament și cumcă dela 10—25 Noemvrie a. c. inclusive sub decursul restimpului de expunere, pentru inspecțiune — în contra aceluia se poate profita cu apelată la Comisiunea municipală județeană — înaintată la magistratul orașănesc.

Sighet, 7 Noemvrie 1919.

Primar:

Paul Cziple.

No. 1219—1919. XI—15.

Publicație de Licitațiune

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 30 Noemvrie a. c. se va ține licitație publică la reședința Reg. 104 Inf. P. S. în Sighetul-Marmației în cazarma fostă a Honvezilor, pentru închirierea localului de cantină.

Doritorii se vor prezenta la orele 10 a. m. cu oferte închise și garanția legală de 100/0.

Condițiunile ce trebuie să îndeplinească un cantiner sunt prevăzute în art 120 serv. interior, care se poate vedea zilnic în Biroul aprovizionăriei regimentului dela orele 11—12 a. m.

Inchirierea cantinei întru cât se va putea se va da unui Român.

Sighetul-Marmației la 15 noemvrie 1919.

Comandamentul reg. 104 inf. P. S.

Adm. Căpitan **Em. Popian.**

Ofițerul cu aprovizionarea:

Adm. Locot. **Filip Alexandru.**

Revizoratul școlar al jud. Maramurăș.
Nr. 1773—1919.

Ordin-circular cătră direcțiunile scolilor primare și civile de stat, cum și gr. cat. române.

Domnule Director!

Rășboiul mondial, peste care am trecut a adus Națiunei Române de pretutindenți ca dreaptă răsplată pentru jertfele enorme — înfăptuirea idealului nostru național și întruparea aspirațiunilor de veacuri a Românilor.

Aceasta a fost pecetluită prin votul adunării naționale a Românilor ținută în anul trecut la Alba-Julia în ziua de 1 Decemvrie st n.

Apropiindu se această zi memorabila, se cuvine să o prăznuim cu solemnitatea cuvenită.

De aceea ordon, ca în toate școalele mai sus pomenite ziua de 1 Decemvrie să fie sărbătorită și de tinerimea școlară, sistându-se prelegerile și explicând elevilor însămnătatea zilei prin o vorbire potrivită ținută din partea unuia dintre învățători și declamându-se poezii alese.

În comunele unde se va ține serviciu dzeesc elevii vor merge în corpore la biserică.

Despre ținerea și programul serbărei îmi veți raporta până la 8 Decemvrie a. c.

Sighet la 15 Noemvrie 1919.

T. Stoia
rev. scol.

Serbare în Sighetul-Marmației, ținută Luni în 1. Dec. 1919.

INVITARE LA ANIVERSAREA MAREI ADUNĂRI NAȚIONALE DELA ALBA JULIA

PROGRAM:

I. Înainte de ameazi:

1. Serbări Școlare: la Liceul Dragoș, Liceul de fete și Școala Normală, ora 8¹/₂.
2. Serviciu divin la biserica gr. cat. română, ora 10.
3. Revista militară, în piața Unirii, ora 11.

II. După-ameazi:

Festival la Palatul Cultural, ora 4, în ordinea următoare:

1. Imnul Regal, cor mixt, executat de tinerimea școlară.
2. Versuri: În armistițiu, de V. Militaru, recitare de eleva E. Linde.
3. Cuvântare, ținută de Dr. V. Filipciuc.
4. Cer. executat de soldați din Reg. de Inf. No. 88.
5. Recitare: Oda Ostașilor Români, de V. Alexandri, spusă de elevul Ștefan Popian.
6. Dans Național, executat de elevele Liceului de fete.
7. Cor: Haidăși frați cu arma în mână, executat de corul elevilor Școlai Normale, dirigent prof. I. Bilțiu.
8. Cor mixt: „Pe-al nostru steag”, executat de tinerimea școlară.

Intrarea este liberă.

III. Seara:

1. Retragere cu torțe, ora 7.
2. Serată dansantă, ora 9, aranjată de corpul ofițeresc, în sala Palatului Cultural.

Intrare pentru familie 20 cor., persoană 10 coroane. Alte contribuiri se primesc cu mulțămintă.

Venitul curat este menit pentru Societatea Ocrotirii Orfanilor din Rășboi, a județului Maramurăș.

COMITETUL.

În atenția oficiilor civile și militare!

Cel mai bun aparat-multiplicator
de acte este aparatul !!

„OPALOGRAPH“

După o descriere simplă
se pot face copii în un
număr după plăcere !!

Singurul vânzător este:

ALEXANDRU FEKETE

librarin Sighetul-Marmației.

La librăria

ALEXANDRU FEKETE

se pot cumpăra zilnic ziarele

„PATRIA“

și

„Renașterea Română“

cu cele mai proaspete noutăți

din întregă lumea.